

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی عناصر آیینی و جنگاوری در شاهنامه و سمک عیار

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 44، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

میلاذ جعفرپور - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت معلم سبزوار

مهیار علوی مقدم - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت معلم سبزوار

خلاصه مقاله:

یکی از سازه های بنیادین آثار حماسی، وجود بن مایه جنگ است. جنگ در این آثار، محوری برای شکل گیری شبکه درهم تنیده ای از عناصر است که بسته به نوع آثار، دارای بسامد و گستردگی های متنوعی است و یکی از جنبه های مرتبط با این بن مایه، که در هیچ اثری قابل تقلید و پیروی نیست، جلوه وصف پیکارها، آوردگاه ها و جنگاوران است. سمک عیار (ه.ش. 585ق) یکی از داستان های بلند حماسی پهلوانی منثور فارسی و نخستین نمونه از آثار پرتعداد این جریان ادبی است که پیوندی آشکار با شاهنامه دارد. این مقاله کوشیده است، در راستای ترسیم طرح و الگویی در باب تقسیم بندی گزاره های حماسی، نخست با ارایه الگویی چهارگانه از تلمیحات شاهنامه ای موجود در سمک عیار، تاثیر شاهنامه فردوسی بر این اثر را، نمایان سازد و سپس عناصر کاربردی جنگ در سمک عیار را در چهار بخش انسانی، آیینی، عینی و رفتاری، همراه با ذکر نمونه هایی تطبیقی از شاهنامه، بررسی کند. هدف از این پژوهش، نمایاندن بازتاب میراث حماسی شاهنامه در سمک عیار و توصیف ساختار حماسی-پهلوانی این اثر است.

کلمات کلیدی:

سمک عیار، حماسه منثور، شاهنامه، بررسی تطبیقی، عناصر انسانی، آیینی، عینی و رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631163>

